

57 κτηνέων μὲν εὐγένεια ἢ τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἥθεος εὐτροπία 223 ὧν τὸ σ κ ἦ ν ο ς χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας· ὁκόσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρήζει καὶ βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἰμείρεται τὸ σ κ ἦ ν ο ς 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς χρῶ ἄλλω πρὸς ἄλλο 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σ κ ἦ ν ε ο ς.

σκιά (τύπ. σκιή). Σκιά, shadow, Δημόκριτος 145 λόγος ... ἔργου σ κ ι ἦ.

σκιδνάναι. Διασκορπίζομαι, disperse, Ἡράκλειτος 91 σ κ ἰ δ ν η σ ι καὶ πάλιν συνάγει. || **σκιδνασθαι**. Παρμενίδης 4.3 οὔτε σ κ ι δ ν ᾱ μ ε ν ο ν ... οὔτε συνιστάμενον Δημόκριτος Α (DK II 116,13) σ κ ἰ δ ν α σ θ α ι διὰ τὸ τάχος.

σκιερός. Σκιερός, shady, Ἐμπεδοκλῆς 61.4 πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι, βουγενῇ ἀνδρόπρωρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν ἀνδροφυῇ βούκρωρα, μεμειγμένα τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ σ κ ι ε ρ ο ῖ ς ἡσκημένα γυίοις.

σκληρός (ἀντίθ. μαλθακός). Σκληρός, hard, Μέλισσος 8(3) ὅ τε σίδηρος σ κ λ η ρ ὸ ς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμουνόων. || (τὸ) **σκληρόν**. Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμόν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμόν καὶ τὸ σ κ λ η ρ ὸ ν μαλθακὸν καὶ τὸ μαλθακὸν σ κ λ η ρ ὸ ν. Πρβλ. κρατύνειν, ἰσχυρός.

σκολιός (ἀντίθ. εὐθύς). Σκολιός/λοξότμητος, winding/slanted, Ἡράκλειτος 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σ κ ο λ ι ῆ ... μία ἐστὶ ... καὶ ἡ αὐτή.

σκότιος (συνών. σκοτόεις, ἀντίθ. γνήσιος). Ἀσαφής/ἀνακριβής, unclear/inexact, Δημόκριτος 11 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σ κ ο τ ῖ η καὶ σ κ ο τ ῖ η ς μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις ... ὅταν ἡ σ κ ο τ ῖ η μηκέτι

δύνηται μήτε ὁρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν μήτε ὀδμαῖσθαι μήτε γεύεσθαι μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι.

σκοτόεις (συνών. σκότιος, ζοφερός, ἀντίθ. λαμπρός). Σκοτεινός/πλανερός, obscure/misleading, Ἐμπεδοκλῆς 132.2 ὄλβιος, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὃ σ κ ο τ ό ε σ σ α θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

σκοτομήνη. Ἀσέληνη νύχτα, moonless night, Δημόκριτος A 157 (DK II 127,17) διὸ καὶ ἐν ταῖς σ κ ο τ ο μ ή ν η σ ι ν ὀρᾷ (sc. γλαυῆ) διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὕψεων.

σκότος (ἀντίθ. φῶς). Σκότος, darkness, Ἐμπεδοκλῆς 121.4 ἀτεροπέα χῶρον, ἐνθα Φόνος τε Κότος τε ... Ἀτης ἀν λειμῶνα κατὰ σ κ ό τ ο ς ἠλάσκουσιν Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,44) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας ... φῶς καὶ σ κ ό τ ο ς.

σμικρότης. Μικρότης/μικρὸ μέγεθος, smallness/small size, Ἀναξαγόρας 1.2-3 ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σ μ ι κ ρ ό τ η τ α ... οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σ μ ι κ ρ ό τ η τ ο ς.

σοφία (τύπ. σοφίη) **1.** Σοφία/πνευματικὴ ἀξιοσύνη, wisdom/mental skill, Ξενοφάνης 2.12-14 ῥώμης γὰρ ἀμείνων ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σ ο φ ί η ... οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σ ο φ ί η ς. Πρβλ. ῥώμη **2.** Σοφία/ὀρθοφροσύνη, wisdom/right-mindedness, Ἡράκλειτος 112 σωφρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη, καὶ σ ο φ ί η ἀληθεῖα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας 129 ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποίησατο ἑαυτοῦ σ ο φ ί η ν, πολυμαθίην, κακοτεχνίην Ἀναξαγόρας 21b ἐμπειρία δὲ καὶ μνήμη καὶ σ ο φ ί α καὶ τέχνη Δημόκριτος 31 ἰατρικὴ μὲν ... σώματος νόσους ἀκέεται, σ ο φ ί η δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται 197 ἀνοήμονες ὁυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἳ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σ ο φ ί η ς Ἀνάξαρχος 1.4-6 χορὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι σ ο φ ί η ς γὰρ οὗτος ὅρος. οἳ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν ἀείδουσιν, κῆν πεπνυμένην ἀείδωσιν, οὐ τιθέμενοι ἐν σ ο φ ί η